

נספח פעילות לפתיחת הנושא השנתי לשנת ה'תשפ"ז- כי הם חיינו

טקסט לשחקניות

מס'	נושא	הנחיות לבוש ואביזרים	טקסט
1.	פתיח	תלמידה הלבושה בתלבושת אחידה של המוסד החינוכי, מחזיקה בידה חומש בראשית.	תראו מה יש לי כאן! (מניפה את חומש ברסגית סבוה) חומש בראשית! אתן יודעות כמה חיכיתי לרגע הזה - להתחיל שוב את התורה, מההתחלה! (מזכרת בהתלהבות) השנה אני רוצה ללמוד כמו שצריך. להקשיב למורה, להבין את מה שאני לומדת, להתאמץ, להתקדם. השנה אני רוצה להרגיש שהתורה היא חלק ממני. אבל... (קולה נשבר, מזכרת בלחץ) אני מכירה את עצמי. בהתחלה אני מתלהבת. הכול חדש, הכול מרגש, יש לי כוח ורצון. אבל מה יהיה בהמשך השנה? מה יקרה כשיהיה קשה להבין את החומש? ומה אם אהיה עייפה? ואם לא אצליח להתרכז? ואם ילדות אחרות יבינו מהר ממני? ואז מגיע קול קטן, שאני מכירה היטב. היצר הרע. והוא מתחיל לטעון כל מיני טענות שנראות מאוד הגיוניות. "עזבי, את עייפה. תלמדי מחר" "תראי כמה אחרות מבינות מהר יותר ממך. אולי תורה זה לא בשבילך?" "כל כך קר היום. עדיף לך להישאר מתחת לשמיכה החמה" ואני רוצה למחוק את כל הטענות האלה! אני רוצה ללמוד תורה. באמת רוצה! אבל אני יודעת שלא תמיד יהיה לי קל. אז איך לא נותנים לכל התירוצים האלו לעצור אותנו? אני צריכה שיתנו לי כוח. שמישהי תספר לי שגם היא התמודדה עם קשיים, שגם לה לא תמיד היה קל, ושאפשר להתגבר ולהמשיך ללמוד. אולי יש משהו שכבר עבר את הדרך הזו ויכול ללמד אותי איך עושים את זה? רגע... מה זה שם? (מתבוננת לכיוון הדמות מהסיפור הבס מתקרבת לכיוונה)

מעבר לתמונת הרקע הבאה- לאפשר לתלמידות להתבונן בה כ-10 שניות ולאחר מכן לעלות את השחקנית הבאה

נספח פעילות לפתיחת הנושא השנתי לשנת ה'תשפ"ז- כי הם חיינו

טקסט לשחקניות

מס'	נושא	הנחיות לבוש ואביזרים	טקסט	היגד למחיקה בדף הפעילות
2.	הלל הזקן	תלמיד מבית המדרש של שמעיה ואבטליון, לבוש בבגדי חורף התואמים את התקופה. זקן עבות על פניו. רצוי שיחזיק בידו קלף מגולגל.	אני זוכר את היום ההוא כאילו היה אתמול. ישבנו בבית המדרש ולמדנו תורה מפי חכמי הדור, שמעיה ואבטליון. באותו היום, חברנו הלל לא הגיע. לא היה לו כסף לשלם לשומר, כדי להכנס לבית המדרש. אבל הלל לא ויתר. הוא עלה לגג בית המדרש והתיישב ליד הארובה- הפתח שבגג. דרך הפתח, הוא הקשיב לשיעורם של שמעיה ואבטליון. בחוץ היה חורף. הקור היה גדול, ושלג התחיל לרדת. גם הגג של בית המדרש כוסה בשלג. למחרת בבוקר, כשנכנסנו לבית המדרש, שמנו לב שהמקום מאוד מאוד חשוך. מדוע לא נכנסות קרני השמש מהפתח למעלה? מה יש שם שחוסם את האור? עלינו לגג. ושם... ראינו... מנחשות מה ראינו? ראינו את הלל, מכוסה כולו בשלג. מיהרנו להוריד אותו פנימה, רחצנו וחיממנו אותו ליד האש הבוערת, עד שהוא חזר לעצמו, ברוך ה'. אתן מבינות עד כמה היה גדול רצונו של הלל ללמוד תורה? הוא אפילו קיבל אחר כך אישור להיכנס לבית המדרש וללמוד, בלי לשלם. והלל המשיך ללמוד, עד שנעשה לאחד מגדולי התורה ומנהיגי ישראל. הסיפור הזה הולך איתי כל הזמן ואני מציע לכן להתבונן בו. אולי גם אתן חושבות לפעמים: איך אנחנו יכולות להתרכז בלימוד? חם לנו... קר לנו... אני מבין אתכן. כן. כן. שמעתי שאצלכן יש מכונה כזו שקוראים לה מז'גן. דואגים שיהיה לכן נעים. אבל לפעמים גם מכונה מאוד מאוד משוכללת- מתקלקלת. תזכרו בהלל ששכב על הגג, האזין והתבונן, ולא נתן אפילו לשלג לעצור בעדו ללמוד תורה. כי כשאדם באמת שקוע בדברי התורה, הוא לא שם לב למה שקורה סביבו. התורה מחייה אותו.	איך אני יכולה ללמוד, כשהמזגן של הכיתה מקולקל?
מעבר לתמונת הרקע הבאה- לאפשר לתלמידות להתבונן בה כ-10 שניות ולאחר מכן לעלות את השחקנית הבאה				

נספח פעילות לפתיחת הנושא השנתי לשנת ה'תשפ"ז- כי הם חיינו

טקסט לשחקניות

מס'	נושא	הנחיות לבוש ואביזרים	טקסט	היגד למחיקה בדף הפעילות
3.	ר' חייא והילדים	בגד תקופתי יומיומי, פשוט, של ילד מעיירה ניזדחת, מתקופת האמוראים, בתקופת הקיץ. רצוי שיחזיק בידו קלף מגולגל.	אני זוכר את היום שבו רבי חייא הגיע לעיר שלנו. ראינו אותו מרחוק עם מקל הליכה ביד, ועל כתפו סלסלה גדולה. ובתוך הסלסלה - מנחשים? מגילות. הרבה מגילות. הוא אסף אותנו, הילדים ואמר - "ילדים, שמעתי שאין לכם פה מלמד, שמלמד אתכם תורה. אז באתי ללמד אתכם", והתחיל לחלק בינינו את המגילות. רבי חייא, מאיפה יש לך כל כך הרבה מגילות? שאלתי אותו. הוא לא כ"כ רצה לספר לי אבל הבנתי (מחליש את קולו כמחזיק סוד ואומר במהירות את כל שלבי ההכנה) - שהוא בעצמו זרע פשתן, ושטח לייבוש, וטווה מהם חוטים, ובעזרתם צד צביים, שמעורם יצר קלפים, ועליהם כתב את פרשיות התורה וששה סדרי משנה... אתם מבינים את המסירות שלו? רבי חייא למד איתנו, הלימוד איתו היה כ"כ מעניין, מתוק וערב. לא שמנו לב איך הזמן עובר. אבל לפתע רבי חייא אמר - "ילדים, אני צריך להמשיך למקום נוסף. יש עוד ילדים בעיירות אחרות שגם מחכים שאבוא ואלמד אותם" הבנת? רבי חייא הולך מעיירה לעיירה, מרחקים עצומים כדי לדאוג שלא יהיה ילד יהודי שלא ילמד תורה. ולפני שהוא נפרד מאיתנו, הוא ממש ביקש - "מה שלמדתם - אל תשמרו לעצמכם. תלמדו גם את החברים שלכם". למרות שעברו כ"כ הרבה שנים, אני עדיין מצטמרר כשאני נזכר בזה. רבי חייא רצה להגיע לכל ילד. לא רק לילד שהכי קל לו ללמוד ולהבין. לא רק לילד שיושב תמיד בשורה הראשונה. אלא לכל ילד. כולנו חושבים לפעמים: "יש כאלה שמבינים יותר מהר..." "אולי אם אני לא אלמד היום - זה לא כל כך נורא..." אבל אני רוצה שתזכרו את רבי חייא - הוא לא וויתר על אף ילד. לכל אחד יש מקום בתורה. התורה היא החיים של כולנו. כי הם חיינו.	גם אני צריך ללמוד תורה? יש בנות יותר למדניות ממני בכיתה

מעבר לתמונת הרקע הבאה - לאפשר לתלמידות להתבונן בה כ-10 שניות ולאחר מכן לעלות את השחקנית הבאה

נספח פעילות לפתיחת הנושא השנתי לשנת ה'תשפ"ז- כי הם חיינו

טקסט לשחקניות

מס'	נושא	הנחיות לבוש ואביזרים	טקסט	היגד למחיקה בדף הפעילות
4.	ישיבת תולדות ברוסיה הסובייטית	ילד חסידי צעיר כבן 9, קסקט לראשו, לבוש בלבוש חורפי כבד, מחזיק בידו מזוודת יד, הדומה לזה שבסרטון המלווה	קוראים לי יעקב. ואני רוצה לספר לכם על נסיעה אחת ששינתה לי את החיים. הייתי ילד צעיר ברוסיה, יתום מאבא, כשנאלצתי להיפרד מאמא שלי ולצאת לדרך רחוקה. ארזתי את הדברים שלי במזוודה. קצת בגדים, כמה דברים שהייתי צריך... אבל את אמא עצמה? אותה לא יכולתי לקחת איתי. הייתי צריך לנסוע רחוק מאוד ולא ידעתי מתי אראה אותה שוב. קשה, נכון? גם לאמא שלי היה קשה. איזו אמא רוצה להיפרד מהילד שלה, ועוד בלי לדעת מתי תראה אותו שוב? אבל הייתה לנו מטרה. אמא רצתה שאלמד תורה ואת זה יכולתי לעשות רק בישיבת תומכי תמימים שהיתה מאוד מאוד רחוקה מהבית שלי. איך נראתה הישיבה שאליה נסעתי? היא הייתה ישיבה מחתרתית. מה זה אומר? שהשלטונות אסרו על לימוד תורה במקומות כאלה, והיינו צריכים ללמוד בסתר. אסור היה לדבר בחופשיות על הישיבה, כי מי שיתפסו אותנו לומד בה עלול להיעצר ולהישלח לכלא. בכל יום הייתה סכנה. לא ידענו אם נוכל להמשיך ללמוד למחרת. לא היו לנו כיתות מפוארות. לא היה ציוד לימודי כמו שיש לכם היום. אפילו ספרים היו חסרים. אבל הייתה לנו תורה. והיה לנו רצון עז ללמוד עוד ועוד. עכשיו אתן רואות אותי בגיל 9, עם מזוודה, אבל אם נקפוץ קדימה בזמן, אני יכול לשתף אתכן שלימים, הילד הזה נעשה הרב של שכונת קראון הייטס בניו יורק- השכונה שבה גר הרבי! איך אני יודע? מממ תחשבו לבד!) אז בפעם הבאה שבה הדרך ללימודים תראה לכם מאד ארוכה, תזכרו: לא תמיד הדרך לתורה קלה. אבל מה שהתורה נותנת לנו שווה את כל המאמץ. כי היא חיינו.	כל כך קשה לי לקום מוקדם בבוקר ולצאת לדרך ארוכה, כדי ללמוד דווקא פה.

נספח פעילות לפתיחת הנושא השנתי לשנת ה'תשפ"ז- כי הם חיינו

טקסט לשחקניות

מנחה- הצדעה לתלמידות:

הזדמנות נפלאה להצדיע ולעודד את התלמידות היקרות שלנו שעושות מאמצים גדולים בכל יום ויום להגיע ללמוד דווקא כאן, בבית ספר חב"ד!

תעמודנה-

הבנות שקמות בכל בוקר מוקדם מאוד, כדי להגיע לבית הספר בואו נמחא לה כפיים!

תעמודנה-

הבנות שנוסעות מרחוק או הולכת הרבה מאוד ברגל, כדי ללמוד תורה כל הכבוד! מגיעות לכן מחיאות כפיים!

כל אחת מכן שמתאמצת להגיע ללמוד תורה עושה דבר גדול. אתן לא תמיד מרגישות את זה עכשיו, אבל התורה שאתן לומדות היום בונה אתכן, סוללת לכן את הדרך ומחברת אתכן לה'.

מעבר לתמונת הרקע הבאה- לאפשר לתלמידות להתבונן בה כ-10 שניות ולאחר מכן לעלות את השחקנית הבאה

נספח פעילות לפתיחת הנושא השנתי לשנת ה'תשפ"ז- כי הם חיינו

טקסט לשחקניות

מס'	נושא	הנחיות לבוש ואביזרים	טקסט	היגד למחיקה בדף הפעילות
5.	אור החיים הקדוש	ילדה הלבושה בבגד שבת, התואם את התקופה. שיער אסוף בתסרוקת חגיגית.	אתן חושבות שלימוד תורה זה לא בשביל בנות? שרק בנים צריכים ללמוד, להתייגע ולהיות תלמידי חכמים? אז בשביל זה אני כאן. אתן לא מכירות אותי? טוב, איך תכירו. אני מתקופה אחרת ומארץ אחרת. אבל על אבא שלי בטוח שמעתן. אור החיים הקדוש. אני רוצה לקחת אתכן לרגע לבית שלנו, בכל ליל שבת. נרות השבת דולקים ומפיצים אור רך בבית. אני יושבת שם בשמלת השבת שלי, יחד עם האחיות שלי, לצד אבא. החומש פתוח. ואבא מתחיל ללמוד איתנו תורה. הוא שואל אותנו, מסביר, מקשה, מתרץ. אנחנו מקשיבות. שואלות. חושבות. כך, בכל שבוע מחדש. ולאחר שבת, אבא כותב את הדברים שלמד איתנו. והלימוד הזה נהפך לספר שאנשים בכל רחבי העולם לומדים בו עד היום. אתן קולטות? אז בפעם הבאה שהיצר הרע ילחש לכן: "לימוד תורה? זה לא בשביל בנות..." תזכרו אותי. כי אני הייתי שם. כי הם חיינו.	נראה לי שלימוד תורה שייך רק לבנים, לא לבנות
מעבר לתמונת הרקע הבאה- לאפשר לתלמידות להתבונן בה כ-10 שניות ולאחר מכן לעלות את השחקנית הבאה				

נספח פעילות לפתיחת הנושא השנתי לשנת ה'תשפ"ז - כי הם חיינו

טקסט לשחקניות

מס'	נושא	הנחיות לבוש ואביזרים	טקסט	היגד למחיקה בדף הפעילות
6.	סצנת סיום:	שחקנית א' - השחקנית מקטע הפתיחה: תלמידה לבושה בתלבושת אחידה של המוסד החינוכי, מחזיקה בידה חומש בראשית.	שחקנית א: (מביטה לכיוון החצר, שומעת את קולות המסחק, וכי פונה לחברתה) את רואה את מה שאני רואה? הכדור בחוץ פשוט קורץ לי! היינו בשיא המשחק, כמעט לפני ניצחון, ודווקא אז - צריך לעצור הכול, להיכנס לכיתה וללמוד. שחקנית ב: אני כל כך מבינה אותך. לפעמים זה ממש קשה גם לי. אבל את יודעת מה נותן לי כוח? אני חושבת על כל הבנות שבכל הדורות. בנות שגם להן היו קשיים, שגם הן רצו לפעמים לעשות דברים אחרים, ובכל זאת התגברו ובחרו ללמוד תורה. ואז אני חושבת עלינו. על כל הבנות של רשת אהלי יוסף יצחק, שבדיוק עכשיו, בכל כך הרבה כיתות ובתי ספר, לומדות תורה, הלכה, פרשת שבוע. כל אחת יושבת בכיתה שלה, אבל בעצם... כולנו ביחד! וכל פעם שאנחנו מתאמצות ולומדות, אנחנו ממלאות את העולם באור של תורה ומקרבות את הגאולה. (פונה לחברתה בהתלהבות) אז קדימה, בואי! הכדור יחכה לנו בהפסקה. עכשיו יש לנו משהו הרבה יותר גדול להשקיע בו. שחקנית א: אפשר לקרוא לזה ממש ניצחון, הא? ניצחון בחיים האמיתיים!	קשה לי להפסיק באמצע עיסוקים ומשחקים וללכת ללמוד תורה